

Farní
zpravodaj

Český Krumlov

týden č. 16

16.04.2023

Cyklus A
2. neděle
Velikonoční

*
Evangelium
Jan 20, 19-31

Velikonoce ve znamení naděje

Pomocný biskup kyjevsko-žytomyrské diecéze pohlíží na druhé Velikonoce poznamenané válkou s nadějí na mír: Většina lidí v této východoevropské zemi, věřících i nevěřících, cítí, že tato válka skončí "s Boží pomocí", říká **Oleksandr Yazlovetskiy**.

Jen něco málo přes rok války a už dvě velikonoční slavnosti v obležení.

Katoličtí věřící latinského obřadu na Ukrajině oslavili vzkříšení Páně a nadále doufají ve znovuzrození, v konec strachu a slz. Navzdory pokračujícímu bombardování, které stále provází každodenní život Ukrajinců, existuje velká naděje na brzký konec ruské invaze, řekl pomocný biskup Oleksandr Yazlovetskiy. Letošní rok je skutečně jiný, potvrdil pro Vatikánský rozhlas a vysvětlil, že jsou to právě "mladí lidé, kteří nabádají k radosti a k důvěře v mír":

"Jistě, letošní Velikonoce, i když jsme je opět zažili během války, jsou trochu jiné než ty předchozí, protože nyní máme naději a víru, že konflikt může být s Boží pomocí ukončen. Vzpomínám si, že loni jsme sice slavili s radostí z Kristova zmrtvýchvstání, ale také s velkým smutkem, protože jsme nevěděli, co bude dál v naší zemi, přemýšleli jsme, co bude dál, jestli ještě můžeme jako národ existovat. Cítili jsme velký strach. Nyní je to trochu jinak. Myslím, že většina Ukrajinců, ať už věřících nebo nevěřících, stále věří, že tato válka s Boží pomocí skončí. A tak jsou i letošní Velikonoce trochu jiné: radost je silnější, protože radost závisí především na Kristově zmrtvýchvstání, ale také na okolnostech, které nám ji pomáhají lépe prožívat."

"Pokoj vám"

Ježíšova první slova učedníkům po vzkříšení zněla "pokoj s vámi", což je věta, která by dnes na Ukrajině měla "zvláštní význam", dodává pomocný biskup:

"Víme, že když je člověk mladý, zdraví si tolik neváží, protože ho považuje za samozřejmost a má ho, a také víme, že když tento mladý člověk zestárne, pochopí, že zdraví je krásná milost, a lituje, že si ho dostatečně nevážil. Stejně je to s mírem. Věřím, že toto slovo má velkou hodnotu pro všechny národy, nejen pro Ukrajinu, protože je několik zemí, které trpí stejně jako my. Pro nás mír neznamena jen absenci války, protože jsme si uvědomili, že i bez střelby, i bez "opravdové války" to není, jako bychom měli mír dříve. Pro nás křesťany mír znamená mít u sebe Krista jako svého Pána, a abychom toho dosáhli, musíme se modlit."

Dodává, že zdrojem naděje pro mladé lidi na Ukrajině je víra:

"Víme, že starší lidé jsou obvykle klidnější, protože mají nějaké zkušenosti, prožili dobré i zlé časy. A když jde o vítězství, o mír, naši mladí spoluobčané se modlí. Stačí je vidět tady v Kyjevě a mluvit s nimi, a oni nám dávají naději, s úsměvem a utěšujícími slovy, jeden pro druhého. Když nás vítají, říkají: "Zvítězíme", "Přeji vám mír" nebo: "Doufáme, že se znovu setkáme, až válka skončí". Takže naši mladí lidé jsou pro nás skutečně zdrojem útěchy, pomoci, protože věří v mír. Chci říci, že naši mladí se také těší na návštěvu papeže Františka, všichni se modlíme za jeho zdraví, modlíme se za něj a doufáme, že ho tu jednou s velkou radostí uvidíme."

Změny v každodenním životě

Podle jeho slov se samozřejmě v tomto roce změnil i způsob vykonávání biskupské služby:

"Naučil jsem se mnoho věcí. Naučil jsem se například, jak zapnout a vypnout generátor nebo co to znamená mít powerbanku, ne tu malou na mobil, ale velkou, která je schopna zajistit elektřinu v bytě na celý den. Tato doba byla pro nás všechny náročná, ale s Boží pomocí jsme se toho hodně naučili. Mně osobně pomohlo i to, že jsem se od prosince loňského roku stal prezidentem "Caritas-Spes Ukrajina". Existují zde dvě sdružení Caritas: 'Caritas Ukrajina' řeckokatolické církve a 'Caritas-Spes Ukrajina' římskokatolické církve, obě vedou tolik projektů. A tady se učím, jak konat skutky milosrdenství vůči potřebným. Papež František hodně mluví o metle klerikalismu, myslím, že v každé církvi jsou takové skvrny klerikalismu, větší či menší, a ani my nejsme od toho osvobození, ale díky válce se mnoho našich kněží a i já jsem se naučil být blízko lidem, vyjít ven, být s nimi, požádat je, zorganizovat něco společně s nimi, s farníky, protože kněz sám nic nezmůže. Proto je pro mnoho našich kněží, a dokonce i biskupů, jako by znovu chytili dech."

Osm dnů po Velikonocích...

Liturgie těchto velikonočních dní nás nechává stát při zrození velikonoční víry. Skrze vyprávění o zjeveních Vzkříšeného jsme mohli poznat, jak se v Ježíšových učednících, v těch bezradných a rozptýlených následovnicích, rodí víra a láska k němu; vzkříšení přivedlo na svět víru.

Pokud dokážeme správně číst Boží slovo, můžeme dnes udělat další krok kupředu a stát při zrození velikonoční komunity, která bude muset zůstat bdělá a zvěstovat víru v Kristovo vzkříšení až do jeho návratu.

Když nasloucháme těmto slovům, téměř spontánně se v myšlenkách navracíme k počátkům církve a v duši nám vyvstává pocit určité nostalgie a rozněžnělosti, stejně jako se podobné pocity rozvíjejí v momentech, kdy se vracíme v myšlenkách a vzpomínkách ke svému šťastnému dětství. Toto však není správné. To všechno není pouze historickou skutečností, jež skončila stejně, jako skončilo pro dospělého období jeho dětství. Jde o skutečnost přítomnosti. Ono povelikonoční shromáždění učedníků na osmý den, kde zakusili zjevení vzkříšeného Krista, jim přineslo pokoj a utvrdil se v nich pohled na Ježíšovo vzkříšení, který už se ani v dalších dvaceti stoletích života církve nikdy nevytratil. Společenství církve pokračuje při nedělních shromážděních, jež společně prožíváme a jež církve slaví po celé zemi ve výročním dni vzkříšení.

Každá neděle je oním „osmým dnem po Velikonocích“, kdy se učedníci seskupili v domě. To nás přirozeně zavazuje k prohlubování a ke konfrontaci vztahu mezi našimi současnými nedělními shromážděními a prvním křesťanským společenstvím.

Vnější podoba mezi oběma je v zásadě totožná. Také my jsme se zde shromáždili „prvního dne po sobotě“, abychom naslouchali apoštolskému učení, lámali chléb a společně se modlili. Také my uslyšíme pozdrav Vzkříšeného, který říká: „Pokoj vám.“ Neuvidíme ho osobně, nemůžeme vložit prst do jeho boku, jako to udělal Tomáš; on však přijde a zpřítomní se prostřednictvím svého slova a své svátosti. On sám ale řekl, že je pro nás lepší v něho věřit, aniž bychom ho mohli fyzicky spatřit.

V tehdejší době bylo v oněch shromážděních něco, co my v dnešní době už obvykle neuskutečňujeme. Existovala tam bratrská láska a radost. Ti, kdo se shromažďovali, drželi pohromadě a měli všechno společné, nejen „srdce a duši“, ale i nejrůznější dobra, pokrmy nebo sdílení potřeb. Vytvářeli skutečné bratrské společenství, a také proto setrvali v radosti: „Budete jásat v nevýslovné a zářivé radosti,“ konstatoval svatý Petr s pastýřskou laskavostí. A právě v takovém společenství a v této radosti se Vzkříšený zpřítomňoval a dával poznat učedníkům. Jeho následovníci se pokaždé cítili obnovení v živé naději. Jednalo se o živé společenství, v němž se lidé vzájemně poznávali a vnímali jako učedníci stejného Pána a jako bratři. Z takového společenství pak odcházeli povzbuzení a připravení přijmout každodenní námahu a starosti.

Co nám jenom chybí, abychom mohli něco podobného také uskutečňovat? Proč se setkáváme společně, aniž bychom se radovali, a oddělujeme se, aniž by nám to bylo jakkoli líto a aniž by to v nás zanechalo nějaké opravdové zlepšení? Proč už dnes nikdo, když nás vidí opouštět kostel v našem městě nebo vesnici, nemůže povědět: „Jen se podívejte na ty lidi, jak se radují a jak se mají rádi!“

Možná že částečně nese vinu samotný způsob, jakým jsou naše nedělní shromáždění organizována – přílišný počet lidí, kteří jsou velmi různorodí a víceméně anonymní, bez nějaké zvláštní tvořivosti a spontaneity. Proto je možné si pouze přát, aby Duch Svatý pomáhal církvi obnovit se mnohem odvážněji a objevovat vhodnější formy vyjádření v naší době, což se již částečně děje.

Co by se mělo stát s tímto naším společným každodenním setkáváním kolem stolu slova a chleba, ve světě stále více hledajícím komunikaci a stále více sklíčeným neschopností komunikovat? Bylo napsáno, že „věrohodná je pouze láska“. Dnes je věrohodné jenom společenství; pouze bratrská láska stávající se společenstvím je skutečně důvěryhodná a podává svědectví o evangeliu.

Pokusme se ode dneška začít dělat, co je v našich silách. Když přicházíme, abychom společenství utvářeli, nebo když odcházíme z kostela, ukažme, že nejsme lidé, kteří velmi pospíchají, aby už mohli být pryč a mimo toto veřejné shromáždění, ale snažme se být lidmi, kteří vycházejí z kostela jako z rodinného společenství. Starší, slabší nebo maminky s dítětem v náručí by měli mít přednost; snažme se vzájemně předcházet s drobnými gesty pozornosti. Obdarujme se příležitostně alespoň vzájemným úsměvem, na znamení bratrského a přátelského uznání. Při pozdravení pokoje dobře natáhněme ruku a snažme se ve svých úmyslech obejmout tímto gestem nejen ty, kdo kolem nás náhodou stojí, ale i všechny ostatní, kteří se společně s námi v kostele nacházejí, a dále i ty, které jsme třeba zanechali doma nebo je zítra potkáme v práci či každodenním životě; zvláště pak ty, kterým mnohokrát namísto podané ruky ukazujeme sevřenou pěst. Osmý den po Velikonocích byli učedníci v domě, když vstoupil Ježíš zavřenými dveřmi, zdržel se mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Právě teď i do našeho společenství vstupuje Ježíš, zůstává tu s námi a nabízí nám svůj pokoj. My v něm společně s Tomášem poznáváme a vyznáváme našeho Pána a Boha. Prosme ho o to, aby z nás vytvořil opravdové společenství sjednocené v jeho jménu.

Raniero Cantalamessa

Český Krumlov – mešní intence v týdnu od 16.04.2023 do 23.04.2023

17.04.	Po	
19.04.	St	
20.04	Čt	za Jiřího Musila, rodiče z obojí strany, rodinu Stiniovu a d. v. o.
21.04.	Pá	za rodinu Čekanovu, Blažencovu a d. v. o.
22.04.	So	klášter : na dobrý úmysl, za rodinu Vágaiovu, Šírovu, Bielčíkovu a d. v. o.
23.04.	Ne	za farnost

Přehled bohoslužeb

farnost	Pondělí 17.04.	Úterý 18.04.	Středa 19.04.	Čtvrtek 20.04.	Pátek 21.04.	Sobota 22.04.	Neděle 23.04.
Český Krumlov - sv. Vít	17:00R		17:00P	17:00R	17:00P		9:30P
Český Krumlov - klášter						16:00R	
Větrní							11:15VT
Přídolí							11:15R
Věžovatá Pláně							8:00VT
Kájov					17:00R		8:00P
Vyšší Brod							8:00R
Loučovice							9:30R
Časy uvedené v tabulce tučným písmem jsou mše svaté, ostatní časy kurzívou jsou pouze bohoslužby slova se svatým přijímáním							
Liturgické texty: 2. neděle velikonoční - Neděle Božího milosrdenství I. čtení: Sk 2, 42 - 47 II. čtení: 1 Petr 1, 3 - 9 Evangelium: Jan 20, 19 -31							

- V pátek 21. dubna se bude konat v Českém Krumlově na faře od **15:30 hodin příprava dětí na první svaté přijímání.**
- V pátek 21. dubna se bude konat v Českém Krumlově na faře od **15:30 hodin setkání ministrantů.**
- **V sobotu 22. dubna bude v Českém Krumlově mše svatá v klášteře v 16:00 hodin**
- Na Velký pátek 7. dubna se konala sbírka pro Svatou zemi na pomoc tamním křesťanům. V Českém Krumlově se vybralo 2.800 Kč, Větrní 380 Kč. *Všem dárcům patří, upřímné zaplat' Pán Bůh.*